

KATOLIŠKI GLAS

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE: RIVA PIAZZUTTA, 18 34170 GORIZIA - TELEFONO 0481 - 533177 - DIRETTORE RESPONSABILE: MONS. MOČNIK FRANCESCO - REGISTR. TRIBUNALE DI GORIZIA N. 5 DEL 28 - 01 - 1949 - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE - GRUPPO 11/70% AUTORIZZAZIONE DIREZIONE PROVINCIALE P. T. DI GORIZIA	UREDNIŠTVO IN UPRAVA:	Riva Piazzutta, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA Tel. 0481 - 533177 - Telefax 533177 Poštni t/rn 11234499
TASSA RISCOSSA	ITALY		Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trieste - Trst - Tel. 040 - 414646	

Ekumenizem v znamenju upanja Razvoj demokracije v Sloveniji

Kongres Zveze komunistov Slovenije

Od 18. do 25. januarja obhajamo že desetletja osmino molitve za zedinjenje kristjanov. Ta potreba po molitvi za zedinjenje vseh, ki verujemo v Kristusa in smo bili krščeni z njegovim krstom, je vstala pri protestantih v ZDA v začetku tega stoletja in se razširila na ves krščanski svet. Med nami katoliki je postala eno središčnih vprašanj na zadnjem koncilu in po njem. Koncil je o ekumenizmu izdelal poseben odlok (Unitatis redintegratio ali Obnova edinosti), ki ga je sprejel 21. novembra 1964. Od tedaj naprej prisostvujemo prizadevanjem na raznih ravneh, da bi se Kristusove Cerkve zblížale, se spoznale in našle vedno bolj skupen jezik medsebojnega spoštovanja in ljubezni, ki je »vez popolnosti« (Sv. Pavel). V tem oziru beležimo napredek, ponekod bolj drugod manj. V zadnjem času je ta napredek viden v zblízanju med rusko pravoslavno in katoliško Cerkvijo. Prav te dni se vršijo v Moskvi razgovori med zastopniki ene in druge Cerkve za rešitev problema uniatov v Sovjetski zvezi. Upanje na pozitivno rešitev je veliko.

Toda ekumenizem v odnosih med Cerkvami poznajo tudi ovire in zastoj. Takšno stanje, polno ovir in zastoj, je sedaj v Jugoslaviji med katoliško in srbsko pravoslavno Cerkvijo. O tem piše beograjski nadškof Franc Perko v zadnji Družini. Do odhoda za nadškofa v Beograd je bil eden najbolj vidnih in vnetih pobudnikov za ekumenizem v Sloveniji. Sedaj kot beograjski nadškof pobliže pozna in doživlja odnose med eno in drugo Cerkvijo. O ekumenizmu v Jugoslaviji takole piše:

Molitvena osmina za edinost kristjanov nas vsako leto opozarja na zelo pomembno razsežnost naše vere, na nenehno prizadevanje za edinost kot bistveno sestavino našega krščanstva. Jezusova predsmrtna prošnja: »Naj bodo vsi eno da bo svet veroval« (Jn 17,21), je vodilna misel letošnjega tedna krščanske edinosti.

V naših razmerah težnja po edinstvi nekaterim zaudarja po nič kaj priljubljenem unitarizmu. Vse preveč sta v našem miselnem svetu in čustvovanju povezani politika in vera, nacionalnost in konfesionalnost. Tako nismo sposobni zaznati vrednote krščanske edinosti. To je pravzaprav prastar problem, ki ga je občutil že apostol Pavel. Težko se vživimo v očiščenega človeka-kristjana, za katerega »ni več Juda ne Grka, ni več sužnja ne svobodnjaka, ni več moškega ne ženske; kakaj vsi smo eno v Jezusu Kristusu« (Gal 3,28). Nekateri se bojijo, da bi v edinstvi izgubili svojo samobitnost, ker ne upoštevajo temeljnega pravila: edinost je možna samo

v različnosti, prizadevanje za edinost je pristno samo tedaj, ko drugega sprejemamo takšnega, kakršen je, to se pravi v njegovi drugačnosti. Da, res je, »ni več Juda ne Grka«, vendar Jud in Grk ostajeta, toda kot eno v Kristusu.

V naši širši domovini so bila že desetletja ekumenska prizadevanja v zaostanku, danes pa so tudi v zastoj zaradi zunanjih negotovosti, obtoževanj in nerazumevanja. Človeško gledano ni dosti upanja, da bi presegli nasprotja in se bolj intenzivno vključili v proces uresničevanja krščanske edinosti. A v luči vere nam ostaja znamenje Abrahamovega upanja: »Protí upanju je upal in veroval« (Rim 4, 18).

Potrebni sta nam vztrajnost v ekumenskih prizadevanjih in čistost namenov. Morda kljub zunanemu poznanju teologije, institucij in stališč vendarle ne poznamo dobro drug drugega. Ne poznamo se od znotraj. Nismo sposobni živeti se drug v drugega. Ne zadoščajo le medsebojne simpatije, potrebna je empatija, notranje življenje. Če se nam to preseči, potem so naše sodbe precej drugačne in bližje objektivni resnici.

Globlje spoznavanje drug drugega privede človeka tudi do resničnega spoštovanja drugih v njihovi drugačnosti brez predsodkov in obtožb, čeprav se morda z njimi ne strinjamo. Žal smo pri nas — s tem mislim na območje Jugoslavije — še vedno precej daleč od teh temeljnih zahtev demokratičnega sožitja in evangelijskega obnašanja. Preveč nas bremeni preteklost. Morda bo odprtost v evropski prostor v prihodnosti prinesla izboljšanje naše miselnosti.

Nikdar pa ne smemo izgubiti izpred oči osnovne resnice: edinost je božji dar, ki ga moremo dobiti le s spreobrnjenjem srca, svetostjo življenja in molitvijo, kakor pravi odlok o ekumenizmu (E 8). Ekumenska molitvena osmina nam daje novo spodbudo za spreobrnjenje, svetost in molitev, da bomo kakor Abraham upali in verovali proti upanju: krščanska edinost je mogoča, se uresničuje in se bo uresničila.

Gripa na pohodu

Kot že nekatere druge države v Evropi je tudi Italijo zajela epidemija gripe. Obolele so tudi znamenite osebnosti, tako socialistični tajnik Bettino Craxi in sedaj tudi sv. oče, ki je v ponedeljek, 15. januarja, odpovedal vse svoje obveznosti.

Goriški nadškof je še vedno v bolnišnici; njegovo zdravstveno stanje pa se izboljšuje. V soboto, 13. t. m., ga je obiskal beneški patriarh.

Brez hrupa je minil XI. kongres ZKS v Ljubljani od 22. do 24. decembra 1989. Brez hrupa, ker so ga preglasili tragični in burni dogodki v Romuniji, vendar zaradi tega ni bil nič manj važen za prihodnost in nič manj prelomen glede preteklosti.

Predsedoval je Milan Kučan, ki je imel uvodni govor, v katerem je opravil kritiko o ZKS v preteklosti in začrtal smer-nice njenemu bodočemu delovanju. Kongresa so se udeležili tudi zastopniki PCI in PSI iz naše dežele; prvič so bili povabljeni na tak kongres tudi zastopniki zamejskih Slovencev. Prišli so Korošci in zastopniki SKGZ ter tudi SSK in SSO, Ivo Jevnikar in Marija Ferletič. Zamejsko zastopstvo je Kučan sprejel tudi posebej izven kongresne dvorane.

Svoj govor je Kučan začel: »Zveza komunistov Slovenije prihaja na svoj enajsti kongres kot edina komunistična stranka na oblasti, ki se je brez pritiska demonstracij in množičnega gneva svojih so-državljanov odločila za strankarski pluralizem in napovedala demokratične volitve.« To izredno odločitev slovenske partije so poudarili tudi tuji poročevalci. V svojem govoru je Kučan priznal polom realnega socializma na vseh ravneh, na političnem, ker ni dal ljudstvu demokratičnih svobod; na gospodarskem, ker še daleč ne zadovoljuje osnovnih človekovih potreb; na moralnem, ker je partija zagrešila vrsto nasilja nad nedolžnimi. Zato je Kučan predlagal, da se kongres kritično izreče o nekdanji politični praksi partije, ki je samovoljno odstranila iz javnega življenja toliko poštenih ljudi ali jih celo obsodila in jim vzela življenje. »Potreben je pogumen, kritičen, objektivni premislek preteklosti.« je dejal Kučan. Med sklepi so ob koncu kongresa to tudi sprejeli.

Drugi sklep kongresa: ZKS se odpoveduje svojemu položaju kot edina nosilka oblasti, zato naj bo v Sloveniji večstrankarsko in pluralistično politično življenje.

»Prvi cilj, ki ga predlagamo, je izvedba demokratičnih, svobodnih in poštenih volitev,« je izjavil Kučan. Da to niso bile le besede pričra razpis volitev tri nedelje v aprilu. Opozicija (pet strank) se je združila v koalicijo DEMOS in bo skupno nastopila. Po kongresu je tudi SZDL sklenila, da se preoblikuje v stranko in nastopi na volitvah v aprilu; preimenovala se je v Socialistično zvezo Slovenije. Na aprilskih volitvah bi torej morale nastopiti tri stranke: SKS, DEMOS ali združena opozicija ter Socialistična zveza Slovenije.

Tretje: Zveza komunistov Jugoslavije naj ne bo več monolitna zveza s centralističnim vodstvom, kot je sedaj, temveč zveza neodvisnih komunističnih strank posameznih republik. Zato se mora ZKJ korenito reorganizirati.

Četrto: Slovenski komunisti so za ohranitev Jugoslavije, toda ne kakršne koli. Kučan je to stališče takole izpovedal: »Naša (komunistov) opredelitev je nedvomno Jugoslavija, prostovoljna država enakopravnih republik, svobodnih in enakopravnih narodov, demokratična skupnost svobodnih državljanov.«

Pri volitvah novega vodstva ZKS je bil izvoljen za predsednika Ciril Ribičič, ker se je Kučan odpovedal predsedstvu. Ribičič spada k povojni generaciji, ker se je rodil leta 1948 in je sin Mitje Ribičiča. V preteklosti sta Ribičič in Kučan tesno sodelovala, zato bo novi predsednik gotovo nadaljeval politiko Milana Kučana, ki vsekakor ostaja še naprej v vodstvu ZKS.

Srbi so seveda sklepe slovenskega partijskega kongresa z vsemi silami napadli. Toda Slovenija je že pokazala, da hoče biti suverena republika. Svojim delegatom na prihodnjem državnem partijskem kongresu je že naložila, da ne smejo dati soglasja sklepom, ki bi bili v nasprotju s slovenskimi opredelitvami.

VZPODBUDA SLOVENSkih ŠKOFOV

Po končanem kongresu ZKS in objavi njegovih sklepov so se oglasili slovenski škofje. V posebni novoletni izjavi, ki jo je prinesla Družina 7. januarja, pozivajo vernike k udeleževanju tudi v politiki. Pišejo: »V teh časih se nam odpirajo nove možnosti za prenavo našega verskega, narodnega in družbenega življenja. Zunaj nas in v nas samih pa obstajajo nekatere ovire... Prva taka ovira je še zelo splošno nezaupanje, strah in pomanjkanje osebne odgovornosti. Zdi se, da nekateri čakajo, da se bodo razmere same ugodno rešile ali da jih bodo namesto nas urejali drugi.« Po 40 letih diktature, ko je vse urejala in za vse mislila partija, ni tako zadržanje nič čudnega.

Druga taka ovira, pišejo nadalje škofje, je izumiranje naroda. »Slovenski škofje smo že nekajkrat opozorili na moralno dolžnost velikodušnega sprejemanja novega življenja.« Gotovo, nadaljujejo škofje, so danes časi neugodni za družine z več otroki, toda žrtve se krščanski starši ne smejo bati.

Tretja ovira: premajhna pripravljenost za politično delovanje, namreč pri vernih državljanih, saj so bili ves povojni čas odrinjeni od vsakršnega političnega ude-

stovanja. Vendar to ne sme biti resnična ovira za pravo politiko, ki je »prizadevanje za splošno blaginjo posameznika, družbe in naroda. Tako politično delo je naša dolžnost,« namreč vernih državljanov, poudarjajo škofje.

Potem sklenejo: »Dolžnost pravega političnega delovanja še posebej veže krščanske laike. Sedaj dobivajo priložnost, da v javnem življenju nastopajo kot kristjani in se svobodno povezujejo.« Tudi z drugimi. To že delajo, saj je v DEMOS-u zastopana tudi Zveza krščanskih demokratov.

OPOZICIJA NA DELU

Opozicijske zveze oz. stranke, povezane v DEMOS-u, so že na delu. Po vsej Sloveniji prirejajo srečanja in vpisujejo člane ter razvijajo svoj program. Odziv je različen, ponekod boljši, drugod slabši. Težko je pač razgibati ljudi in jih zainteresirati za stvarno politiko, ko pa je bila ta tako dolgo monopol partije. Vendar počasi se ljudje tudi politično osveščajo. Največ glasov imata obe Kmečki zvezi, že 40.000, ki sta včlanjeni v DEMOS-u. Ljubljansko Delo je začelo objavljati poročila tudi o delovanju opozicijskih strank. DEMOS pa ima svoje samostojno glasilo »Demokracija«, ki je tednik in se tiska v Ljubljani.

Slovesni trenutek med vzhodno liturgijo

OKNO V DANAŠNJI SVET

Razgovor med kristjani in muslimani

V Rimu je bil mednarodni razgovor med kristjani in muslimani. Udeležencev je bilo približno 40. V četrtek, 7. decembra, je udeležence sprejel sv. oče in zaželel, naj bi ti razgovori pomenili korak naprej v duhu sodelovanja in v skupnem pričevanju za Boga.

Teden krščanske edinosti od 18. do 25. januarja

Vodilna misel Tedna krščanske edinosti za leto 1990 je izražena v Jezusovih besedah pri zadnji večerji: »Naj bodo vsi eno, da bo svet veroval.«

Knjižico za molitev, branje božje besede, premišljevanje in spodbudo za ekumensko delo je pripravil Slovenski ekumenski svet po skupni predlogi papeškega Sveta za edinost kristjanov in Svetovnega sveta Cerkva v Zenevi. V knjižici je letos močno poudarjena misel, naj bi bil Teden krščanske edinosti predvsem spodbuda za molitev in delo skozi vse leto.

Spremembe na Madžarskem

Z novimi spremembami na Madžarskem je tudi redovnikom in redovnicam omogočeno, da pridejo »iz podzemlja«, odprejo noviciate, ustanove, vzgojne zavode in prevzamejo apostolske dejavnosti, ki so jim doslej bile prepovedane.

Provincial jezuitov p. Imre Morlin ima

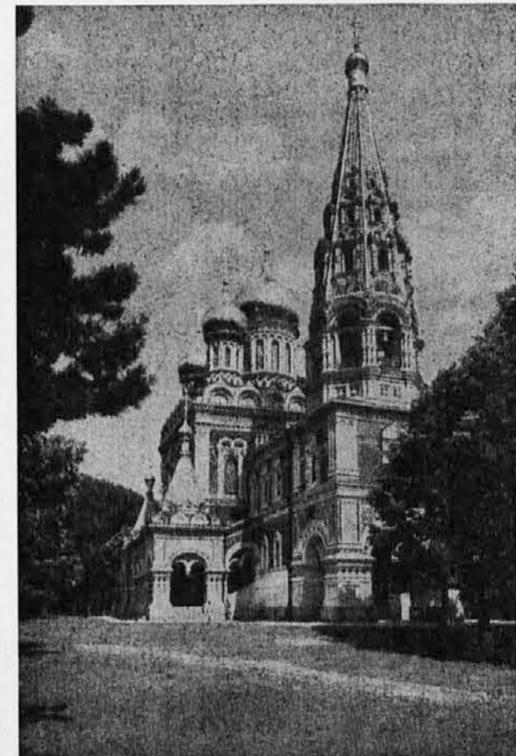
ob sebi 63 članov. Toda ker je bila Družba več desetletij prepovedana, sholastiki pa so odšli v tujino, je med madžarskimi sobraty 20 starih nad 80 let in samo štirje imajo manj kot 60 let. Odprli so noviciat in sprejeli 8 novincev. Od devetih cerkva, ki so jih imeli pred preganjanjem, so dobili nazaj šest cerkva. Pričakujejo, da se bodo vrnili nekateri mlajši madžarski jezuiti, ki so razkropljeni po raznih svobodnih državah.

Nastopi ansambla za staro glasbo

Moderna rock glasba si je osvojila zlasti mladi svet; toda neminljivo vrednost ima stara klasična glasba. To slednjo goji tudi ansambel »415 International«. Vodi ga Klemen Ramovš iz Ljubljane, ki igra kljunasto flavto. V ansamblu so še Paolo Fal-di iz Firenc, igra baročni oboa. Thomas Fritsch iz Vzhodne Nemčije, igra violončelo. Franc Zebinger iz Gradca, igra čembalo.

Ta mednarodni ansambel je s koncertom starih klasičnih komponistov nastopil v Parizu 17. novembra v Chatillonu. Bil je gost pariških Slovencev. Naslednji dan, 18. novembra, je nastopil med Slovenci na Nizozemskem in v Belgiji, v Maasmechelnu in v Maastrichtu.

Povsod so bili zelo navdušeni, saj podobnega koncerta ne slišiš vsak dan, ne po televiziji ne po radiu in še manj v kaki koncertni dvorani. Čestitamo rojaku, ki si toliko upajo.

Spominska pravoslavna ruska cerkev v Bolgariji ob Balkanskem pogorju

V PROTITOKU

Je kultura v Trstu doma?

Tako vprašanje si je verjetno postavilo tistih 99 tržaških intelektualcev, ki so podpisali pismo, objavljeno 2. decembra lani v tržaškem italijanskem dnevniku »Il Piccolo«. Pismo se je nanašalo na »večni problem« slovenske manjšine in je v bistvu trdilo, da bi se moral Trst ostreji svoje zaprtosti in partikularizmu ter sprejeti Slovence kot ljudi, ki so tukaj že stoletja doma in katerih kultura se je v tem času nenehno prepletala z italijansko. Slovenci morajo v Trstu živeti kot polno-pravni Tržačani ter uporabljati svoj jezik na vseh področjih. To je po mnenju podpisnikov treba storiti v imenu tržaške kulture, ki je zrasla iz prepletanja tukajšnjega slovenskega življa z italijanskim.

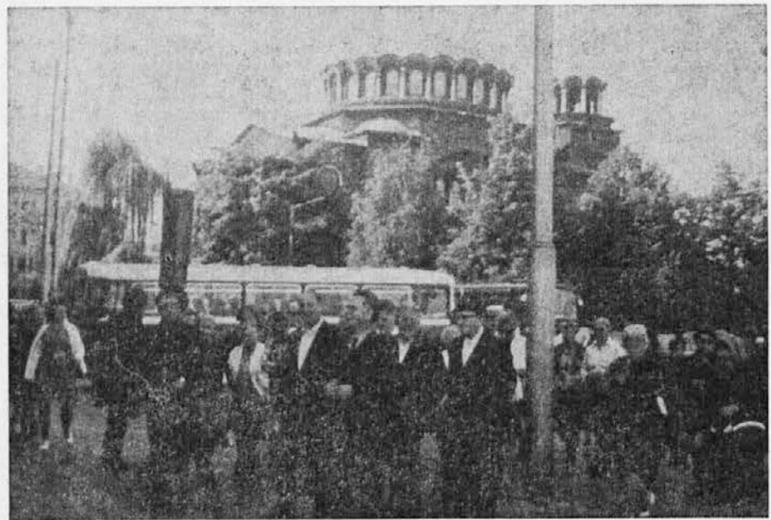
12. decembra lani smo v »Piccolovi« rubriki »Segnalazioni« lahko videli, koliko zaleže v Trstu beseda izobraženca. Tržaški list je namreč objavil vrsto pism, ki so izražala nezadovoljstvo nekaterih bralcev nad potezo 99 tržaških intelektualcev. Slednje so obtožili, da so že leta 1956 zagovarjali sovjetsko invazijo Madžarske, v 70-tih letih krvavi Pol Potov režim v Kampučiji, sedaj pa da hočejo balkanizacijo Trsta (Slovenci pa menda nismo balkanski narod). Neka bralka je dopisnike kratkoma označila za Slovence. Tako so »Slovenci« postali npr. kardiolog Fulvio Camerini, literarni zgodovinar Elvio Guagnini, astronominja Margherita Hack in drugi.

Poleg tega, da bo prištet med neštete primere narodnostne nestrpnosti, ki so v Trstu na žalost pravilo, je ta dogodek kazalec splošne (ne)kulturne osveščenosti našega mesta in njegove uprave. Spomin

na protestni odstop ravnatelja muzeja »Revoltella« je še svež... Seveda, ljudje obiskujejo gledališke in operne predstave, »Piccolo« ima bogato kulturno stran, vendar je vprašanje, ali zares čutijo Tržačani potrebo po kulturni osveščenosti, ali pa delajo to samo zato, da bi se pred družbo pokazali. V našem mestu je namreč veliko število javnih delavcev (npr. politikov, odvetnikov, univerzitetnih profesorjev, zdravnikov itd.), ki imajo eno ali več diplom, so pa glede kulture (celo splošne) še v prazgodovini. Tako je npr. odvetnik Giorgio Bevilacqua, sicer znani nasprotnik Slovencev, pred časom napisal, da uporabljamo Slovenci cirilico!

Trst ima zaradi svoje zemljepisne lege in zgodovine bogato kulturno izročilo, katerega pa ne zna ali noče pravilno ceniti in uporabljati. Pa tudi kulturne osebnosti se mogoče kdaj zares zaprejo v svoj slonokoščeni stolp. Temu je seveda botrovalo in še botruje moreče politično ozračje, ki je tu prisotno že več kot 70 let. Razni pesniki, pisatelji, znanstveniki so s tem ozračjem morali dobiti nekak »modus vivendi«, drugače se o njih in njihovih delih v našem mestu ni govorilo. Lahko jih je poznal in slavil cel svet, pa Tržačani zanje skorajda niso vedeli. Lahko pa jih je krajevno časopisje tudi javno ocrnilo, kot se je zgodilo z 99 intelektualci ali pa s tržaškim škofom, katerega je pred meseci, ob priliki svojega slovesa, žolčno napadel sedaj že bivši urednik »Piccola« Paolo Francia. Vendar vse kaže, da se bo tako pristno »kulturno« ozračje nadaljevalo.

nl

Goričani na trgu Aleksandra Nevskega v Sofiji (v sredi - od leve na desno: J. Jurak, msgr. A. Turk, msgr. Andrej Simčič, dr. Rudi Klinec

Slovensko zdravniško društvo

Slovensko zdravniško društvo za Trst in Gorico je začelo redno delovati pred osmimi leti; kasneje je med svoje člane vključilo tudi živnozdravnike in farmaceute, tako da je postalo strokovno društvo za vse, ki se ukvarjajo z medicino. Trenutno šteje več kot sto članov, ki se precej redno udeležujejo raznih dejavnosti.

Društvo je imelo pred dnevi IV. redni občni zbor, na katerem so se člani razgovorili o preteklih in bodočih programih. Iz govora dr. R. Dolharja, ki je od vsega začetka predsednik društva, je bilo razvidno, da sloni dejavnost predvsem na družabnih in strokovnih srečanjih, ki so na sporedu vsaka dva meseca. Gre za že ustaljeno formulo predavanj, ki mu sledi večerja. Med predavatelji so znani docenti iz Slovenije in s tržaške univerze, nekajkrat pa so predavali tudi sami člani društva. Posebnost predstavljajo strokovni izleti v nekatera znana zdravilišča v Sloveniji. Naj ob tem povemo, da ima društvo možnost pošiljati bolnike iz zamejstva na zdravljenje v nekatera od teh zdravilišč po zelo ugodnih cenah. Društvo ima na Tržaškem posebno ambulantno športne medicine za potrebe slovenskih športnikov; v kratkem bi morala začeti z delovanjem tudi služba za športno rehabilitacijo in fizioterapijo.

Zdravniško društvo se misli v kratkem še drugače vključiti v našo stvarnost; gre za načrt, da bi postavili ob deseti obletnici smrti zdravnik dr. Hlavatyja plaketo na hišo v Izoli, kjer je prebival.

Posebno poglavje predstavljajo stiki z drugimi zdravniškimi društvi, predvsem z matičnim iz Ljubljane ter s sekcijami iz Istre in s Krasa ter iz Nove Gorice;

s kolegi iz Koroške se stiki še niso razvili. Občnega zbora se je udeležilo predstavništvo iz Slovenije, ki je prisotne seznanilo z velikimi novostmi. Gre namreč za prepil, ki ga je »slovenska mlad« naredila tudi v matičnem zdravniškem društvu: slovenski zdravniki so se namreč odpovedali sodelovanju v krovnih socialističnih organizacijah in se bodo združevali v svobodni obliki kot je navada v zahodnih državah; zato pripravljajo nov statut, ki ga bodo predstavili na občnem zboru v Velenju meseca marca.

Predsednik je poročal tudi o stikih s slovenskimi karitativnimi društvi in o načrtih za dejavnosti v korist ostarelih in drugih ljudi, ki so potrebni pomoči. Odboren je bil tudi predlog, da se ustanovi več štipendij za mlade člane, ki še nadaljujejo študij.

Občni zbor so zaključile volitve, na katerih je bil potrjen prejšnji odbor in predsednik dr. Rafko Dolhar.

B. S.

Versko življenje v mariborski škofiji

Mariborska škofija šteje po zadnjih podatkih 832.000 ljudi. Katoličanov je 718.000 ali 86%. Med njimi deluje 385 duhovnikov. Nedeljske maše se udeležuje 135.000 ljudi ali 23% in med njimi je dvakrat več žena kot moških. Verski tisk je tako razširjen: Družino prejema 27.328 naročnikov Ognjišče 33.954, Mavrico 14.703 in Mohorjeve knjige 12.764 družin. Zanimivi so podatki o krstih. V letu 1988 je bilo 8.667 krstov, iz civilnih zakonov 1.418, nezakonskih 2.439.

DUHOVNA MISEL ZA 3. NAVADNO NEDELJO:

»Hodita za menoj!
Napravi valj bom za ribiča ljudi!
(Mt 4,19)

Zaklad vere smo prejeli od naših prednikov. Tudi mi smo dolžni posredovati Kristusov evangelij našim zanamcem.

Jezusove besede niso bile namenjene samo Petru in njegovim prijateljem, temveč vsej Cerkev. Kljub različnosti poklicev in služb moramo vsi postati »ribiči ljudi«.

V službi evangelija so na poseben način poklici, ki zahtevajo popolno odpoved svetu in posvetitev Bogu: »Ta dva sta takoj pustila mreže...« (Mt 4,20) Duhovniško in življenje Bogu posvečenih oseb — naša dolžnost je, da bi jih nikoli ne primanjkovalo Cerkev. Zanje moramo neprestano moliti z ljubečim, ponižnim, razumevačim in darežljivim srcem: tudi takrat, ko bi morali sami odgovoriti na božji klic ali kateri od naših najbližjih. Moliti, da bi bili poklicani »drugi« je namreč znamenje nezrelosti, sebičnosti, nedoslednosti in velike hinavščine.

V Cerkev ni oznanjevanje evangelija pridržano nekaterim — škofom, duhovnikom in drugim posvečenim osebam. To je naloga vseh vernih. »Gospod sam jih določa za apostolat, ker so po krstu včlenjeni v Kristusovo telo in pri birmi okrepljeni z močjo Svetega Duha... Vsem krščanskim vernikom je torej naložena častna dolžnost, truditi se za to, da bi vsi ljudje po vsej zemlji spoznali in sprejeli odrešitveno božje oznanilo« (LA 3).

Prva in najvažnejša naloga vsakega kristjana je dosledno krščansko življenje, ki že samo po sebi pričuje in oznanja. Življenje vesoljne Cerkve bi moralo potrjevati psalmistove besede: »Po vsej zemlji se razlega njih glas in do konca sveta njih govoral« (Ps 18,5)

MILAN NEMAC

Knjiga o našem pisatelju

Večer z Alojzom Rebulo

Ob koncu lanskega decembra je Slovenski kulturni klub v Trstu izdal knjigo v založbi revije Mladika »Večer z Alojzom Rebulo«.

Publikacija je izšla ob pisateljevi 65-letnici in ob njegovi upokojitvi po dolgotrajnem poučevanju na klasičnem liceju v Trstu. Knjiga je pravzaprav objava magnetofonskega zapisa o razgovoru ki ga je prof. A. Rebula kot pisatelj imel v SKK v Trstu, kamor ob sobotah zahajajo na literarne, glasbene in debatne večere tržaški višješolci. Tudi 26. novembra 1988 je bil tak večer. O pisatelju je najprej spregovorila prof. Diomira Fabjan-Bajc. Mladim, ki zahajajo v SKK je najprej narezala nekaj biografskih podatkov, nato pa na kratko, kolikor je čas dopuščal, analizirala Rebulovo pisateljsko delo, njegove eseje, kritike, razmišljanja in ocene.

Rebulova bibliografija je zelo bogata. V književnosti se je pojavil že kot študent in je prve sestavke objavljaval že leta 1946. Njegova prva knjiga »Devinski sholar« pa je izšla leta 1954; do danes si Rebula šteje v dobro že 18 naslovov (knjig) različne vsebine; v glavnem obravnava v vseh svo-

jih delih, predvsem pa v romanih, trojno problematiko: a) narodnostne probleme in manjšinstvo. Narodnost »je pisatelju neka danost, ki jo je dolžan ohranjati iz zvestobe resnici, zato je narodnost moralni problem«; b) problem umetnik in smisel oziroma vrednotenje umetnosti, in to glede na družbo kot glede na umetnika samega; c) etična in verska problematika, ki je nekaka srčica vsega Rebulovega ustvarjanja.

Nad vse pa je zanimiv pogovor (II. del) med pisateljem in mladimi člani SKK o pisatelju samem, o vzorih, o prevajanju njegovih del v druge jezike (»prevaja lahko le tisti, ki dobro pozna oba jezika«), o veri in krščanstvu na splošno, o morebitnih pisateljevih načrtih in sodobni književnosti na splošno.

Knjigo, ki jo je lično opremil Edi Zerjal, dopolnjuje niz fotografij s srečanja s pisateljem in z različnih Rebulovih nastopov (Draga, predavanja). Priporočamo jo vsem, ki se žele поблиže seznaniti z enim velikih protagonistov sodobne slovenske literature.

R. Petaros

Šopek teloha na preranem grobu

Lanski advent je v gorski župniji Davča nad Selško dolino ostal nepoznan za vse, ki so poznali tamkajšnje Jemčeve gostilno. Gospodar Lojze je odšel v večnost star dvainšestdeset let.

Druga svetovna vojna mu je prekrizala načrte. Moral je zapustiti študij na šentviški gimnaziji in prevzeti domačo tržno hribovsko kmetijo. Ljubljanska doba in domača družinska vzgoja sta se odražala pri vsakem njegovem pogovoru, debati in tudi pri vzgoji. Z veliko skrbjo je opravljala staro družinsko tradicijo župniškega ključarja, saj je njegova domačija najbližja domači cerkvi, vse ostale so raztresene daleč naokrog.

Ob nedeljah in praznikih se večina teh dobrih skrbnih ljudi zbere k bogoslužju v cerkvi, po maši pa po stari navadi posejeda pri Jemčevih. Tedaj jim gospodinja razdeli pošto in pobere novo. Obiskovalec ima občutek, da se je tu čas ustavil v času, ki ga je opisoval Tavčar. Ob skromnem okrepčilu, prijaznem klepetu, velikokrat tudi ob lepi slovenski pesmi se pomenki nadaljujejo še potem, ko male gručice odhajajo proti lazem in drčam, kjer imajo svoje domačije.

Dogodilo se je, da je Lojze pustil običajno nedeljsko družbo in se umaknil v sobo, kjer smo včasih kaj rekli. Mama, žena in otroci so take trenutke razumeli, čeprav je bilo v gostilni veliko dela, ga tedaj niso nikoli motili. Na vrsto so prišli zanimivi spomini, kot tisti, o mladem tajniku bonnske nunciature, ki je za sv. Jožef želel z obiskom iznenaditi prijatelja v Sorici, pa ga je pod vasjo zametlo in so naslednji dan mobilizirali celo vas, da so iz grape izvlekli njegov »folksvagens«. Francoz iz Azurne obale res ni za te kraje, je dodal Lojze, pa še; veste koliko kilometrov smo morali prevoziti, da smo dobili ubogi telefon, ker je bilo vse potrebno zaradi snega, da smo sporočili, kje je, saj so že alarmirali interpol, češ da so ga ugrabili...

Bili pa so tudi drugačni trenutki. Po nedeljski maši, ko je bilo v Jemčevi gostilni zelo živo, sva jo neko oktobrsko

nedeljo mahnila v Stulcovo grapo. To pot sva načrtovala že dalj časa. Nikoli ne bom pozabil čudovitih jesenskih barv in enkratnih macesnov. Imel sem občutek, kot bi oživel slikar Grohar. Daleč nekje proti dnu grape, ob zaraščeni stezi na mali jasi je velik leskov grm. Vsaj enkrat na leto je Lojze spoštljivo in tiho poromal sem. Postal je tih, zamišljen in upognjen, kot da ni več tisti Lojze, ki sem ga prej poznal... »Vidite,« je s tiho nemo govornico pripovedoval, »tu sta bila zasuta gospod Franc Krašna, naš župnik, in gospod prof. Filip Terčelj iz Gorice. Kmalu po 7. januarju 1946. leta smo zvedeli za grob. V bližini je bil gospodov brevir. Izgleda, da so bili morilci neprevidni, ali pa ga je gospod nalašč odvrzel. Raznesli so noviči, da sta pobegnila na Cerkljansko, vendar brevir je bil nima priča, kdo je zakopan v tem grobu. Dobro leto pozneje smo doma sklenili, da ju prenesemo na domače pokopališče, kamor tudi spadata. Sel sem in trupli odkopal, potem pa vse lepo pripravil za pogreb... Nekaj let pozneje je tedaj naš gospod Franc Gačnik dal pred vhomod v cerkev v zvoniku narediti ploščo z imeni vseh pokojnih naših duhovnikov. Pri njima je napisal: »Zahrbito umorjena«. Iz Loke so sicer prihajali in se ob napisu spotali, nas zasliševali, vendar napis je ostal, kot nema priča nečesa, kar je bilo...«

Vsako leto je Lojze naročil za pokojna gospoda mašo na 7. januar. Tudi za letos ni pozabil. Ena njegovih zadnjih želja je bila prošnja domačim, naj na to mašo ne pozabijo!

Vaš življenjski tek je dokončan. Vsi, ki smo vas poznali, pa bomo vedno spoštljivo cenili vašo požrtvovalnost in spoštovanje do Cerkve in vseh, ki se zanj trudijo. Bili ste odločen in načelen slovenski kmečki mož, tak, kot mora biti že po tradiciji krščanski kmet tam pod Blegošem. Hvala za vse tiste lepe trenutke, ki ste nam jih posvečali, ob naših nepozabnih srečanjih.

Ambrož Kodelja

UTRIP CERKVE

Negotov papežev pastirski obisk v Afriki

Influenca je prišla tudi v Vatikan. Obolelo je veliko vatikanskega osebja in tudi sv. oče. Zgodilo se je prvič, da je sv. oče zaradi boleznih prisiljen ostati v postelji, razen po atentatu 13. maja leta 1981. Odgovorene so vse audience. Postaja pa tudi vprašljiv pastirski papežev obisk v Afriki, kamor bi moral odpotovati že čez deset dni, 25. januarja. Potovanje bi bilo utrudljivo, ker je predvideno, da bi papež v osmih dneh obiskal pet afriških držav.

Brez sprememb v Romuniji

Romunska jezuitska provinca je najmanjša med Družbenimi provincami in je v nevarnosti da izumre pod pritiskom preganjanja. Ob koncu maja je umrl p. Ivan Lazar v 84. letu življenja in 70. letu redovništva. Njegova smrt je odkrila, kako resno je stanje.

Romunski samostojni misijon je bil ustanovljen 1920, v viceprovinci pa je bil povzdignjen 1937. Pred izbruhom vojne je viceprovinca imela 19 duhovnikov, 10 sholastikov in 13 bratov raznih narodnosti. Imeli so svoj noviciat. Po vojni je komunistična oblast prepovedala in zatrla vse redove, jim odvzela imetje, prepovedala kakršno koli skupno življenje, javno maševanje in sprejemanje novih članov. Potem so oblastniki izdali odločbo o združenju katoliške Cerkve vzhodnega obreda (milijon in pol vernikov) s pravoslavno Cerkvijo. Jezuiti so si morali iskati službe, nekateri so bili obsojeni na večletno ječo, tudi do 14 let.

Po smrti omenjenega p. Lazarja je v Romuniji še 5 jezuitov — dva duhovnika, trije bratje.

Italijanske redovnice v številkah

Hiš za redovnice je v Italiji 13.958. V petih letih se je število povečalo za 31 enot. Vseh redovnic pa je 121.183 in se je v petih letih zmanjšalo za 4.048 oseb. Razveseljivo pa je, da je novink trenutno 965, kar za 103 več kot pred petimi leti. Redovnice pripadajo 345 različnim redovnim kongregacijam.

V Italiji je tudi znatno število redovnic s strogo klavzuro. Teh redovnic je sedaj 8148 in živijo v 486 samostanih. Število teh redovnic se je v zadnjih petih letih povečalo za 178.

Predvpisi v šole

Od 15. januarja do 15. februarja je čas za predvpis otrok v prve razrede raznih šol in v otroške vrtce. Predvpis je potreben za prvi razred otroškega vrtca, za prvi razred osnovne šole, za prvi razred enotne srednje šole in za prve razrede raznih višjih srednjih šol.

Starši naj premislijo, kam bodo otroka oz. dijaka vpisali. Najprej gre za izbiro med slovensko in italijansko šolo. Tukaj bi ne smelo biti težav: slovenski otrok v slovensko šolo. Težave so zlasti pri izbiri višjih srednjih šol. Teh je več ter izbira ni lahka. Predvsem bi morali upoštevati dijakovo nagnjenje in nadarjenost: ali za jezike ali za tehnične predmete. Dijak, ki z veseljem študira, dvakrat bolje študira.

Brez vizumov v Jugoslavijo

Jugoslovanska vlada je dala vedeti, da bo s 1. marcem letošnjega leta odpravila vizume za vse tiste države, s katerimi ima redne diplomatske odnose. V Jugoslavijo bo torej mogoče potovati tudi samo z osebno izkaznico, kot je to v veljavi za države zahodne Evrope. To odločitev so sprejeli, ker želijo povečati prihod turistov v državo.

Med Italijo in Jugoslavijo je pa že sedaj izreden promet. Na mejnih prehodih so skoro vsak dan dolge kolone italijanskih avtomobilistov, ki gredo v Jugoslavijo; kupujejo bencin pa tudi drugo blago.

Dvojna mera finančnega ministra Formica

Finančni minister Formica ima namen povišati davek IVA za vse tiskovine, ki se dostavljajo po pošti, in sicer od 2% na 4%. Pri tem so prizadeti zlasti vsi tedniki, ki se povečini dostavljajo na dom po pošti, dočim se dnevni večina prodajajo v trafikah. Tem bi celo zvišali na 80% pravico odbitka pri prodaji dnevnih izvodov. Dnevnikarji že tako in tako dobivajo veliko podporo od države na podlagi zakona o podpori časopisom. Sedaj bi imeli še novo ugodnost, dočim skromni tedniki bodo še bolj oškodovani. Vidi se, da je Formica kapitalist in podpira kapitaliste. Zoper to pa moramo vsi »proletarci« najbolj energično protestirati.

Zadnja pot Ivana Budina

Zelo smo bili presenečeni, ko so z Mi-renskega Grada v četrtek 11. januarja telefonirali v Gorico: »Ivan Budin je umrl.« Se prejšnji dan so ga nekateri videli z avtom v Gorici. Zgodilo se je po pregovoru: »Repentina mors sacerdotum sors.« Nenadna smrt je delež duhovnikov.

Pok. Ivan Budin je lani obhajal biserno mašo v rojstni vasi Mirnu. Rodil se je leta 1904 in postal mašnik leta 1929. Odprl je dolgo vrsto novomašnikov v tej župniji. Če nisem nikogar izpustil, je za Budinovo novo mašo bilo še sedem novih maš v Mirnu.

Studiral je v Škofovih zavodih v Šentvidu nad Ljubljano, bogoslovje pa v Gorici. Nadškof Sedej ga je poslal v Idrijo za kaplana. Tam se je zameril fašistom, zato je moral v tržaško škofijo. Tako se je glasil »ukaz«.

V Idriji je kot mlad in lep kaplan uvaževal simpatije idrijskih »zija« (deklet). Ko je za to zvedel, se je dal ostriti na »balince«. Tudi pri otrokih je bil priljubljen. Ko je odhajal iz Idrije, so vse šolarke jokale, razen ene. Zato so jo druge nabunkale. Tako mi je pripovedovala njegova učenka iz tistih let.

Po krajši službi na Pivki je prišel za župnika v Kubeč. Istočasno je upravljal tudi sosednje župnije, ker je bilo veliko pomanjkanje duhovnikov. V Kubeču je preživel zadnjo vojno in revolucijo z vsemi nevednostmi, ki sta jih prinesli severni Istru in Brkinom.

Pustil je Kubeč in prišel v Dutovlje. Tu je ostal 14 let in pustil lepe spomine. Zato se je ob pogrebu poslovil v imenu Dutovcev sedanji župnik Efreim Mozetič, njegov sovaščan. Iz Dutovlje je prišel za nekaj let v Šentvid (Podnanos), iz Šentvida pa v Bilje. Tu se je zaključila njegova služba kot dušnega pastirja. Čutil je, da je utrujen, zato je stopil v pokoj leta 1975, ko je bil star 71 let.

Izbral si je Mirenski Grad kot kraj pokoja. Z misijonarji na Gradu se je tako vživel, da so ob njegovi smrti rekli: »Ni bil lazanist, toda živel je kot lazarist.« Pomagal je v spovednici, maševal in pridigal. Še več. Tudi sosednjim župnijam je rad priskočil na pomoč, kjerkoli so ga zaprosili. Pok. g. Jože Jurak ga je rad vabil v Gabrje. Za to njegovo pripravljenost se mu je ob pogrebu zahvalil vrtojski župnik dr. Alojz Vetrlih.

Ivan Budin, Mirenc po rodu, je ostal Mirenc tudi po ljubezni do svoje rojstne župnije. Ta mu je njegovo ljubezen vračala. Lani ob biserni maši so mu priredili veliko slovesnost kot bi bil njihov žup-

nik. Tudi v soboto 13. januarja so se zbrali ob pogrebni maši na Gradu v zelo velikem številu in mu med mašo ubrano peli, da je bila bolj prazniška maša kot pogrebna. Somaševanje je vodil škof. M. Pirih ob kakih 80 somaševalcih iz cele koprške škofije. Škof Pirih mu je tudi pridigal. K večnemu počitku so ga položili na pokopališču na Gradu. Tam čaka vstajanja sredi redovnic usmiljen in ob dekanu Oskarju Pahorju.

Dragi Ivan, ljubil si svoje ljudstvo in svojo domačo zemljo, bil si dober delavec v božjem vinogradu, zato si gotovo slišal Gospodarjevo vabilo: »Pridi, zvesti služabnik, v malem si bil zvest, čez veliko te bom postavil.«

K. M.

Toplo kosilo za uboge pri kapucinih na Montuzzi

Kapucini na Montuzzi v Trstu že leta in leta pripravijo toplo kosilo za uboge. Nekoliko pred dvanajsto uro odprejo obednico na gornji strani cerkve in potem delijo kosilo vsem, ki pridejo. Vsak dan se zbere od 15 do 30 ljudi. Nekateri so stalni gostje, drugi pridejo le tu pa tam. Nikogar ne vprašajo, kdo je in odkod je. V zadnjem času so prostore prenovili in poskrbeli za ogrevanje. Rdeči križ daje pomoč v živilih in tudi številni trgovci. Redovniki imajo v načrtu, da bi na zunanji strani zgradili večjo sobo, kjer bi lahko prenočili tisti, ki niso našli druge strehe. Socialna pomoč kapucinov je tiha in brez reklame, a tako zelo v skladu z evangelijem.

Nova premiera v Štandrežu

Leto 1989 je bilo zares plodno za štandreško amatersko gledališko skupino. V tem letu je namreč požela vrsto uspehov in prejela marsikatero nagrado. Tudi Zveza slovenske katoliške prosvete iz Gorice je podelila dramskemu odseku društva Štandrež posebno priznanje za 25 let neprekinjenega delovanja. V teh letih je gledališka skupina imela — kakor beremo v gledališkem lističu, ki je izšel ob novi premieri — 68 odskih postavitev, 279 nastopov doma in v tujini.

Lansko leto se je predstavila z Nušičevim delom »Kaj bodo rekli ljudje...?« Božidar Tabaj je za vlogo Tome prejel Linhartovo značko. V nedeljo, 14. januarja 1990, pa je skupina ob nabito polni dvorani prikazala komedijo v treh dejanjih Jovana Sterije Popovića Jara meščanka. Da je občinstvo dobro sprejelo novo premiero, je bilo razvidno iz glasnega smeha in bučnega ploskanja ob koncu vsakega dejanja. Tudi letos je za režijo poskrbel Emil Aberšek, dolgoletni zvesti režiser štandreških igralcev. Primerno sceno je izdelal Lucijan Pavio. Delo sta prevedla Pregarec in Ferdo Delak. Skrito, a zelo važno vlogo šepetalka je tudi tokrat sprejela Marinka Leban.

Nastopili so: Majda Paulin - Fema, Jara meščanka; Anita Lutman - njena hči Eva; Vladimir Bastjančič - njen brat Mitar; Silvana Znidarčič - njena služkinja Ančica; Jordan Mučič - njen pomočnik Jovan; Danijela Puja - njena prijateljica Sara; Božidar Tabaj - »pogoreli« snubec Svetozar; Marko Brajnik - Evin zaročenec Vasilje ter Kristina Marussi - Evin prijateljica Alenka.

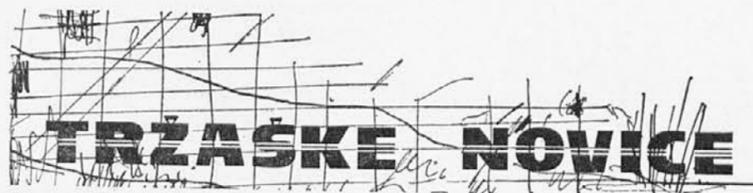
Z veseljem smo na odru videli tudi nove mlade obraze. Upajmo, da jih bo gledališka skupina čimveč pritegnila in jih spodbudila k veselju in vnamu do igranja.

Positivno se mi zdi to, da so se mladi precej dobro spojili z ostalimi že izkušenimi igralci, tako da smo na odru lahko gledali homogeno in dobro pripravljeno dramsko skupino. Seveda nad vsemi so, kot ponavadi, blesteli nam zelo znani dolgoletni člani Majda Paulin, ki je s svojim »naučenim koketiranjem« spretno odigrala vlogo jare meščanke, Jordan Mučič kot prisrčen Jovan, Božidar Tabaj (že sama njegova prisotnost je vzbujala smeh) kot »filozof, poet« Svetozar ter Marko Brajnik prej nesrečni, potem pa presrečni Vasilje.

Tiste, ki si predstave niste še ogledali, vamim, da jo čimprej vidite, ker vam ne bo žal. Vsebinsko dela je sicer preprosta, običajna komedija s svojim zapletom in srečnim razpletom, a v njej je marsikak prizor, situacija in kretnja tako posrečena, da se boste res nepričljivo zasmejali in približno dve uri pozabili na vsakdanje skrbi.

Požrtvovalnim gledališčnikom se zahvaljujemo za užitek in jim želimo še veliko uspeha in mnogo uprizoritev ter da bi pogumno nadaljevali s to lepo dejavnostjo, ki zahteva veliko napornih vaj, a ob koncu nudi tudi prav lepe uspehe in nepozabna doživetja.

Iva

Božični koncert v tržaški stolnici

Tradicionalni božični koncert Zveze cerkvenih pevskih zborov je bil letos v nedeljo, 14. januarja, kot zadnjih deset let, v stolnici sv. Justa v Trstu. Kakor je navadno pri tem vsakoletnem koncertu Zveze, je bilo prisotnih v stolnici veliko poslušalcev. Tudi letos so koncert izvajali mladi pevci, nekoliko od vsepovsod s tržaškega ozemlja; številne so bile skupine od zbora PD Mačkolje, Tržaškega mešanega zbora, zbora Primorec-Tabor iz Trebč in z Opčin ter zbora Milan Pertot iz Barkovelj. Temu združenemu zboru so se v drugem delu pridružila dekleta mladinskega zbora in dekliška skupina Vesela pomlad, ki jih je pripravil Franc Pohajač, da je bilo na stopnišču v prezbiteriju in pred njim okoli osemdeset izvajalcev. Dirigiral je Janko Ban. Na nastopnih vajah sta sodelovala Aleksandra Pertot in Tomaž Simčič. Koncertni program je obsegal dva dela. Med obema je nekaj misli o Božiču in njegovem pomenu za človeštvo in za nas podala prof. Nada Pertot.

V prvem delu je združen zbor ZCPZ izvajal božične ljudske pesmi, ki jih je harmoniziral in nato za mešan zbor priredil Ubaldo Vrabc. Pesmi so iz različnih časov in različnih krajev, da veljajo lahko za primere, kaj in kako so Slovenci nekoč peli o Božiču. Zbor jih je izvajal v žlahtni izvorni narečni obliki. Slovenske božične ljudske pesmi, izvedene na koncertu, so iz zbirke Ljudske nabožne, ki jih je 1974 izdala ZCPZ.

V drugem delu je bila na sporedu kan-

tata Božični sijaj, ki jo je Vrabc zložil na pobudo prof. Mamola. Napisana je za mešan in otroški zbor ter za instrumentalni kvartet. Kakor sem omenil, so v drugem delu nastopili združeni mešani zbor, dekliški zbor ter instrumentalni izvajalci: Erika Slama - flavta, Igor Košuta - klarinet, Zoran Lupinc - rog in Francesco Furlanich - fagot. Izbrano besedilo Vinka Beličiča je recitiral Aleksij Pregarec. Tudi z glasbene strani je kantata tehtna skladba, pomensko in čustveno bogata, da poslušalca gane. Izvedba je bila poglobljena in umetniško občutena, da je izstopila poetična vsebina partiture. Božične ljudske pesmi v prvem delu je predaval združen zbor ZCPZ. Pesmi so si sledile s kratkim premorom, med katerim je napovedovalec predstavil naslednjo skladbo, kakor da bi šlo za eno samo večjo skladbo z več stavki. Da je v takih primerih petje različno in dopadljivo, je treba vsaki pesmi izdelati značilni obraz. Poleg tega imajo izvedene ljudske pesmi več kitic in je zato odvisno od pevovodje, da določi vsaki primerno vlogo v celotni pesemski zgradbi. Dirigent je mnogotero stvarino preučil in jo domisljeno in občuteno interpretiral v vidno zadovoljstvo publike, ki je napolnila prostorno tržaško cerkev. Spored je suvereno napovedoval in recitiral Aleksij Pregarec, ki je ob sklepu slovesnosti povabil prisotne, da skupaj zapoje Zupanovo ponarodelo Božji nam je rojen sin in slovito Gruberjevo Sveta noč. To petje, pri katerem je sodelovala vsa cerkev, je na stolničnih orglah spremljal Andrej Pegan.

H

Glasbene novosti

Prvi ponedeljk večer novega leta 1990 je v ulici Donizetti seznanil občinstvo o novem koraku na področju glasbe. Nov poganjek na drevesu kulture, ki ga Peterlinova dvorana za javnost zvesto beleži. Iz predavanja dr. Zorka Hareja in skozi suvereno govorico melodije ter meditativno sočnost recitatorke Matejke Maver, je bilo moč uganiti dušo umetnika, ki naj svoje darove posreduje drugim.

Dr. Zorko Harej, izkušen pedagog in glasbenik, je v svojem predavanju, poleg strokovno podrobnega pregleda nove pesmarice Od Portoroža do Devina opozoril še na spreminjajoče se težnje in želje z oziroma na današnje glasbeno ustvarjalnost.

Za uvod se je navezal na simpozij pesnikov in glasbenikov v Bazovici iz leta 1970, katerega se je udeležilo okrog 60 oseb. Čeprav je simpozij bil osredotočen zgolj na cerkveno glasbo, veljajo v bistvu ista navodila tudi za svetno glasbo. Religiozna in svetna glasba sta pač odsev čistega lepote navdiha, le različnega nagiba. Ko gre, seveda, za pravo umetnost, ne pa da teži na pridobitveno ali komercialno področje. Naloga ZCPZ je predvsem, da pospešuje cerkveno in na dostojno višino uvršča tudi svetno petje. V središču razprave je bila poudarjena skrb za lepoto jezika in pravilna interpretacija besedila, kakor jo priporoča teoretik slovenskega petja Fr. Marolt.

Nova zbirka vsebuje izvirne skladbe z večinoma novimi besedili. Niso pa vključene priredbe narodnih pesmi in povzeti vsi skladatelji. Za izhodišče je obveljal ključ prve izvedbe na reviji zborov, ki jo vsako leto priredi ZCPZ. Po abecednem redu skladateljev so v zbirki razporejene skladbe za tri moške, tri ženske in šest mešanih zborov. Pri avtorjih z več skladbami, pa po abecednem redu skladb. To pravilo ne velja samo za prvo pesem, ker se po njej imenuje celotna zbirka.

Zaporedje za moški zbor: Od Portoroža do Devina (A. Kocjančič), Jesen na Krasu (Lj. Sorli), Ob Rižani in Rokavi (A. Kocjančič), vse tri je uglasbil U. Vrabc. Za ženske zore: Kraška pesem (S. Kosovel-Z. Harej), Večer pri jezeru (T. Vetrlih-H. Lavrenčič), Na Jurjevo (O. Zupančič-I. Ota).

Mešani zbori: Kam (Prešernova), Po nji-

vah rumenih (Lj. Sorli-Z. Harej), Rodna zemlja (Lj. Sorli-S. Malič), Zemlji (A. Gradnik-H. Mamola), Bor (V. Beličič) in Kraška gmajna (A. Miklavca) oboje uglasbil U. Vrabc.

Letošnji božični koncert pri Sv. Justu je bil izrecno posvečen temu priljubljenemu domačemu skladatelju in dirigentu U. Vrabcu ob njegovem praznovanju 85. obletnice rojstva. V svoj program so združeni pevski zbori vključili njegovo kantato Božični sijaj in priredbe ljudskih božičnih pesmi.

Skladbe nove pesmarice zaobjemajo kar pestro tematiko: Od domoljubnih o lepoti slovenske zemlje, o njenih ljudeh, do razpoloženskih pa vedre pomladanske in obljube lepih dobrih časov: Na Jurjevo.

V nadaljevanju je dr. Harej orisal neke vrste glasbenega »curriculum« o posameznih avtorjih predstavljene zbirke.

Večer o pevskih novostih in skladateljih pa skoraj ne gre brez petja. Iz nove pesmarice je zbor od Novega sv. Antona pod vodstvom g. Edija Raceta odpel dve pesmi: Od Portoroža do Devina in Ob Rižani in Rokavi, obe A. Kocjančiča in U. Vrabc. Poleg teh pa še naslednje štiri: Pesem v spomin I. Cankarja, Mi sekamo (Z. Harej), Oj dečva, ne vdaj se na paura (C. Preglja) ter Jutro na Krasu (S. Mihečiča).

Pevska tradicija Slovencev ima res veliko smisla za petje in glasbo, kar je znak žlahtne ustvarjalnosti in plemenitih streljenj. Zborovodje in pevci vložijo pri tej dejavnosti veliko truda in požrtvovalnosti, zato je vsak njihov prispevek, vključno tega večera, od strani občinstva hvaležno sprejet.

Za konec pa še poseben poudarek za umetniški prispevek dragocenega sodelavca nove pesmarice g. Edija Zerjale. Takole je dr. Harej ocenil njegovo delo: »Ko bi bila vsebina pesmarice še tako rečna, jo odlično priporoča ta "sijajna platnica", ki poteši oko in razveseli dušo!« Iskrena mu hvala!

F. V.

**PODPIRAJTE
»KATOLIŠKI GLAS«!
DARUJTE
V NJEGOV
TISKOVNI SKLAD!**

Klic ob novem letu

*Kam plovemo?
Vsekakor večji svobodi naproti.
pa tudi večji odgovornosti.
Vse okrog nas se spreminja
s čudovito naglico.
Množice so se zavedele svoje moči.
Tiranski oblastniki padajo drug za drugim.*

*In mi?
Ali bomo spet zamudili vlak?
Ne iščimo rešiteljev.
Ne bomo jih našli.
Pomagajmo si sami.
Sami moramo vedeti,
kaj smo in kaj hočemo.
Delati moramo!
Delati smotno.
Zato potrebujemo moč,
mož duha, srca, značaja in dejanj.*

*Malo nas je,
zato naj bi nihče ne stal ob strani.
Delati mora sleherni,
vsakdo na svoj način, v svojem kraju,
med svojimi.*

*Mož potrebujemo!
Kjer je potrebno sodelovati, sodeluj;
kjer je potrebno govoriti, govori;
kjer misliti, misli;
kjer študirati, študiraj;
kjer pisati, piši;
kjer peti, poj;
kjer je treba zidati, zidaj;
kjer je treba denarno prispevati, prispevaj!*

*Mož potrebujemo!
Posameznik zmore zelo malo,
nauči se delati v skupini!
Nauči se svoje koristi
podrediti blaginji skupnosti.*

*Mož potrebujemo!
Imej oči odprte za stvarnost okrog sebe.
Najprej moraš marsikaj videti
in razumeti sam,
preden začneš delovati,
učiti in opogumljati druge.*

*Mož značaja in dejanj!
Opozoraj na zlo, bičaj zlorabe,
prebujaj ljudi,
da se bodo zavedeli svojih pravic
in dolžnosti,
da bodo spoznali moč složnih nastopov,
da se bodo zavedeli svojega poslanstva
kot ljudje, kot Slovenci in kot kristjani.*

*Mož duha in srca!
Boj za resnico in pravico naj ti bo svet boj.
Ne pozabljal ga navdihovati in usmerjati
z molitvijo.*

*Samo Bog namreč daje rast.
Zavedaj se, da je evangelij oznanilo,
veselo oznanilo,
ki edino more rešiti svet.
Evangelij je danes bolj moderen,
kot je bil pred dva tisoč leti.
Naj si to resnico predvsem naši mladi
zapišejo globoko v srce.*

*Pogum tedaj!
Kvišku srca!
Možje duha, srca, značaja in dejanj!*

o-lj

Umrl je metropolit Meliton

V soboto, 30. decembra, so bile v Carigradu pogrebne slovesnosti za umrlim metropolitom Melitonom. Pogrebne slovesnosti je vodil sam ekumenski patriarh Dimitrios I. Sv. očeta je na pogrebu zastopal kardinal Willebrands, bivši predsednik papeškega sveta za zedinjenje kristjanov.

Metropolit Meliton je bil važna osebnost, ker je vzdrževal stike carigradske Cerkve z Vatikanom. Pogosto je vodil pravoslavne delegacije pri obiskih v Vatikanu. Med drugim je dosegel, da so vse pravoslavne Cerkve sestavile skupno komisijo za razgovore s predstavniki katoliške Cerkve. Njegova je bila tudi ideja, da prihaja na obisk v Rim pravoslavna delegacija za god. sv. Petra in Pavla, katoliška delegacija pa v Carigrad za god. sv. apostola Andreja. Vatikanski list »L'Osservatore Romano« je ob smrti posvetil metropolitu Melitonu kar celo stran z naštevanjem in opisom njegovih zaslug za zблиžanje med katoliško in pravoslavno Cerkvijo.

GORIŠKE NOVICE

Slovo goriškega prefekta

Goriški prefekt dr. Vincenzo Garsia se je poslovil od Gorice, dobil je namreč imenovanje za vladnega komisarja tridentinske province.

Dr. Garsia je prišel v naše mesto spomladi 1986. V poslovnem pismu zagotavlja, da se je tukaj dobro počutil in bo ohranil lep spomin. Zelo pohvalno se izražajo glede sodelovanja, ki ga je povsod našel v izvrševanju svoje funkcije.

Na županstvu so se od prefekta poslovili v soboto. Od njega se je poslovil župan dr. Scarano, podžupan Del Ben, odbornik dr. A. Bratuž in odbornik Dručica.

Na njegovo mesto je že prišel novi prefekt dr. Rosa. Izrekamo mu dobrodošlico z željo, da bi kar najgloblje spoznal našo stvarnost in se med nami dobro počutil.

Mešani zbor Miren in Mešani zbor Rupa-Peč prirejata

3. SKUPNO BOŽIČNICO

v nedeljo, 21. januarja ob 15. uri v cerkvi na Peči. Sodelujejo: otroški zbor iz Mirna, moški zbor Fantje iz treh vasi in združeni mešani zbor. Vodi Andrej Budin.

Novoizvoljeni odbor SSS

Novoizvoljeni odborniki Sindikata slovenske šole, Tajništvo Gorica, so si na svoji prvi seji, ki je bila 12. t. m., porazdelili funkcije, ki jih bodo opravljali v sledeči mandatni dobi.

Izvršni odbor je bil v glavnem potrjen. Predsedniško mesto obdrži prof. Leopold Devetak, tajništvo pa prof. Marjan Vončina, kot so glasno zahtevali in prosili ostali novoizvoljeni odborniki ter številne preference, ki so jih jima poverili slovenski šolniki in neučno osebje na zadnjem obnem zboru v decembru.

Poleg njih so ponovno člani izvršnega odbora ravn. Mirko Sturm kot podpredsednik, tajništvo Mirka Brajnik in gospodarja, Sonja Klanjšček in Ivan Sirk, didaktični ravatelj Mirka Brajnik in Nadeža Pavlin ter Igor Petejan, ki nadomešča Iva Tommasija.

Pomlajena sta razsodniški in nadzorni odbor z novimi imeni in sicer: Livio Semolič, Danja Bregant, Nadja Marinčič, Silvana Hvalič, Manuela Gravner, Slavko Tomsič.

Novi odbor potrjuje sklep prejšnjega, da bodo delo odbornikov spremljali polnopravni svetovalci in sicer dolgoletni odborniki SSS Albin Sirk, Marjan Bednarik in Sergij Korošec ter Aldo Rupel, ki je med drugim vsekakor izvedenec na šolskem področju.

Skušalo se bo tudi doseči, da bi bil mandat pedagoškega svetovalca Danila Štekarja iz Nove Gorice podaljšan, saj sta nam postali njegova prisotnost in pripravljenost že nenadomestljivi.

Besedo je nato prevzel novoizvoljeni predsednik Leopold Devetak in dal konkretne informacije o šolskega področja (novi šolski center; občni zbor SSS - Tajništvo Trst; razdelitev dvojezičnih plakatov z vabilom za vpis v slovensko šolo; problem diskriminacija do slovenskih šolnikov, za katere niso bile razpisane izredne habilitacije; 20. jan. zapade rok vložitve prošnje za posebne habilitacijske izpite; povrnitev obiska, ki ga je bil SSS deležen na Zvezi sindikatov v Novi Gorici).

Ravn. Minka Brajnik je poročala o delu na osnovnih šolah, predvsem kar se tiče vpisa v prve razrede.

Sledila je diskusija, h kateri se bo treba vsekakor vrniti, o perspektivah slovenskega šolstva. Razvoj naših šol je v kvaliteti pouka, boljši ponudbi, možnosti posodobitve. Realnost, v kateri živimo, se stalno spreminja, slovenska šola je drugače slovenska kot tista izpred desetih let, njenim potrebom komaj sledimo. Kakšna naj bo vloga slovenske šole? Kako naj izkoristi današnje spremembe in ostane ali postane drugače slovenska, ne da bi izgubila svojo identiteto in poslanstvo?

SI

Se ena jubilatka

V Gorici imamo še eno, ki je obhajala 90 let življenja; to je bivša učiteljica gđc. Ana Boltar. Svoj življenjski jubilej je obhajala 4. januarja, ker se je tisti dan pred 90. leti rodila v Solkanu. Med prvo svetovno vojno je morala s starši v begunstvo; učiteljsko maturo je položila v Ljub-

ljani leta 1918. Ko se je vrnila v Solkan, je opravila še italijansko maturo.

Njeno prvo mesto učiteljice je bilo v Solkanu že leta 1919. Nato je službovala v Grgarju od 1927 do 1931. Takrat je morala v notranjost države najprej v pokrajino Campobasso, nato v pokrajino Brescia. Leta 1945 se je vrnila domov in nastopila mesto učiteljice na slovenskih osnovnih šolah do upokojitve leta 1965. Največ let je službovala na osnovni šoli v ul. Croce v Gorici.

Naše čestitke in voščila za nadaljnja zdrava leta.

'Srečno, s. Tadeja!

Kadarkoli gre kdo v misijone, se marsikdo zamisli in tudi vpraša: »Zakaj? Saj je doma toliko potreb.« Pa vendar, le čemu bi se ne uresničevala tudi želje posameznikov, zlasti tedaj, ko vemo, da jih nakdo nosi v srcu leta in leta? Dne 4. januarja, dan pred 41. rojstnim dnevom je odpotovala v Paragvaj naša primorska rojakinja s. Tadeja Mozetič, rojena v župniji Bilje, redovnica iz kongregacije slovenskih šolskih sester. Mladost je preživela v rojstnih Biljah, kjer so jo vsi poznali kot živahtno Karmen. Zelo veliko je pomagala v župniji, redno vodila skupine Biljencev, ki so s tedanjim župnikom Franjom Godničem odhajali na vsakoletno taborjenje v Bohinj, pa tudi drugače ni ostajala nezapažena, saj se je povsod znašla, kjer je bila v vasi kaka potreba, bodisi pri bolniku ali pa pri delu na polju. Stopila je v kongregacijo šolskih sester prav z željo, da bi odšla v misijone. Leta 1974 je naredila v Repnjah pri Ljubljani večne zaobljube. Končala je v Zemunu pri Beogradu srednjo medicinsko šolo, eno leto pa je tudi obiskovala teološko fakulteto za duhovnost v Rimu. Njene postojanke so bile Repnje, Zemun, Šturje pri Ajdovščini, ki je ostala nepozabna, zlasti kot katehizirateljica in voditeljica gospodinjstva tečaja za dekleta. Lepa generacija mlajših sester jo bo imela v nepozabnem spominu kot voditeljico novink. To je doba, ko redovna pripravnica odkriva svoj poklic in utrjuje osebno redovno odločitve. Zadnja leta, ko se je izvedelo, da bo lahko zamenjala bolno sestro Slovenko Frančiško Flajšman v Paragvaj, ki deluje v pokrajini Chaco, v San Leonardu, kjer so nemško-avstrijski redovniki iz reda Oblatov Brezmadežne, se je njen sen začel resneje uresničevati. Sprijela se je s španščino in te dni odpotovala v Paragvaj.

Misijski križ ji je že lani, na praznik Kristusa Kralja, izročil v Repnjah ljubljanski pomožni škof dr. Stanislav Lenič. To, kar ji je tedaj škof zaželel, ji želimo tudi mi: »Misijski poklic je v vas zorel in končno tudi po vseh mogočih preizkušnjah dozorel. Bog vas je čudovito vodil, po res zelo vijugastih stezah, vendar vas je pripeljal do cilja, ki ga pa boste morala graditi sama... Pri tem naj vas spremlja božji žegen in seveda tudi naše mojitve!« Tej želji se pridružujemo tudi mi: »S. Tadeja, spremljale vas bodo tudi mojitve vaših goriških rojakov!«

AK

Šport

Olympia klonila v Trstu

Po dolgih trotedenskih počitnicah je Olympia znova stopila na igrišče v soboto 13. januarja in bila poražena s 3:1 na stadionu 1. maj v Trstu v tekmi proti združeni ekipi Bor-Ferroalluminio.

ZVEZA SLOV. KATOLIŠKE PROSVETE GORICA

niz predavanj ob 100-letnici rojstva

VIRGILA ŠEKA

Prof. Peter Stres

Virgil Šček in goriški krščanski socialci po prvi svetovni vojni

Četrtek, 18. januarja, ob 20.30
Marko Tavčar

Virgil Šček pobudnik katol. organizacij na Goriškem

Četrtek, 25. januarja, ob 20.30
Prof. Anton Požar

Virgil Šček - človek in duhovnik

Četrtek, 1. februarja, ob 20.30
Predavanja bodo v mali dvorani

Katoliškega doma v Gorici

BOŽIČNI IN NOVOLETNI PREMOR SE JE NA ŽALOST MOČNO POZNAL V NOGAH IN GLAVAH NAŠIH IGRALCEV, KI SO VSEKOZI IGRALI PODREJENO VLOGO, PA ČEPRAV SO PO USPEŠNO IZPELJANI AKCIJAH DOKAZALI, DA SO DALEČ BOLJŠI OD NASPROTNIKOV. SLEDNI SO PREDVSEM S PREDARNO IGRO OB MREŽI, KJER SE JE ODILIKOVAL SLOVENEK STANČIČ, S PLASIRANIMI IN »UMAZANIMI« ŽOGAMI POVSEM ZMEDLI OLYMPIJCE, KI TOKRAT NISO ZNALI POLOVITI SKORAJ NOBENE TEŽJE ŽOGE V POLJU.

Sodnik v takih slučajih vedno dostavi svoje »enkratne« odločitve, ki so ponavadi oškodovale naše igralce, in Bor je brez večjega naprezanja odnesel obe točki povsem zaslužen.

K sreči je tudi vodilni Sacile utrpel pekoč poraz 3:0 proti VBU iz Vidma, Meblo pa prav tako 3:0 s Fincantierjem iz Tržiča. O tej ekipi smo že od vsega začetka dejali, da ima odlični igralški in trenerski kader, in to dokazuje s tem, da po vrsti premaguje vse ekipe, ki so pred njim na lestvici. Prepričani smo, da je trenutno to moštvo, ki ima največje možnosti za prestop v višjo ligo.

Naši pa se lahko v boj za napredovanje vključijo le s požrtvovalno igro in s zanosom, kot so ga znali pokazati ob začetku prvenstva. Že v soboto bodo proti močnemu Vivilu iz Villa Vicentina lahko pokazali, če znajo še tako zaigrati (v predprvenstveni tekmi so tega nasprotnika premagali s 3:0). Tekma bo ob 20.30 v domači telovadnici.

DAROVI

Za Katol. glas: Milka Mužič 10.000; N. N. ob 90. letnici P. M. 100.000; A. K. 25.000; Anton Brečelj 25.000; Valenija Kovic 26.000; M. B., Gorica 130.000 lir.

Za Katol. glas: N. N. v spomin g. J. Juraka in Z. Piščanc 100.000; N. N. 50.000; N. N. 500.000 lir.

Za sklad Katol. glasa: Vinko Tomsič 55.000 lir.

Za semenišče v Vipavi: C. K. 50.000 lir. Za Katol. dom: N. N. 500.000 lir.

Za Katol. dom: N. N. 55.000 lir.

Za slov. misijonarje: N. N. 350.000 lir. N. N. za slov. misijonarje 30.000, za lačne po svetu 30.000, za Katol. glas v spomin Z. Piščanc 20.000, za duhovniške poklice 20.000, za semenišče v Vipavi 20.000, za cerkev sv. Ivana v Gorici 10.000, za Zavod sv. Družine 10.000. Skupno 140.000 lir.

Za Sv. goro: N. N. 100.000 lir.

Za goriško Vincencijevo konferenco: Z. S. 50.000 lir.

Za s. Anico Miklavčič: N. N. 55.000 lir. Za lačne po svetu: Angela Krebelj 25.000 lir.

Za patra, ki deluje v goriških zaporih: Z. S. 50.000 lir.

Ob 11. obletnici smrti Jožefa Tommasi daruje žena: za Katol. glas 15.000, za Katol. dom 15.000, za župnijo Sovodnje 100.000 (skupaj 130.000 lir).

V hvaležen spomin na gospo Josipino Zakrajšek-Korenovo daruje Sandra za Sv. goro 30.000 in za sklad M. Čuk 30.000 (skupaj 60.000 lir).

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: druž. Baretto v spomin na drago mamo Santino 100.000 lir.

Za cerkev v Sovodnjah: Peter Tomsič v spomin na Antona Tomsič 100.000 lir.

Za slov. misijonarje: Milka Tomsič namesto cvetja na grob brata Rudija Cavdek 100.000 lir.

Za Skupnost: M. B., Gorica 30.000 lir. Popravek: Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu daruje Albert Kosmina 50.000 lir in ne 5.000.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: Umberto in Neva Fonzari 100.000; Iva v spomin na starše Jakomine in Avgusta Pahor 50.000; Nerina Kralj 10.000; Marija Milič 15.000; Stefanija/Ivanka Škerlavaj 10.000; Francka Vremec 120.000; Guido Vremec, za ofer 10.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Za zbor sv. Jerneja - Opčine: Francka Vremec 25.000; ista za N. N. in N. N. 40.000 lir.

Za obnovitev cerkve pri Ferlugih: Karmela Bellafontana 8.000; druž. Andolšek v spomin na pok. Ernesto in Ivana ob obletnici smrti 40.000 lir.

PROSVETNO DRUŠTVO »STANDREZ«

Dramski odsek uprizori komedijo J. Sterija Popovića

JARA MEŠČANKA

Režija Emil Aberšek

Sobota, 20. januarja, ob 20.30

v župnijski dvorani »A. Gregorčič« v Standrežu

NAŠA DOBRODELNOST V LETU 1989

Časopis: Katoliški glas 10.109.000
Pastirček 390.000

Telovadnica - Gorica 10.499.000
Cerkve: 910.000

Sv. Ivan - Gorica 740.000
Sovodnje 6.458.000
Števerjan 17.012.000
Jazbine 4.610.000
Nabrežina 17.812.000
Cerovlje 1.522.000
Podgora 535.000
Rupa-Peč 250.000
Gabrje 100.000

Opčine 49.039.000
Bani 17.458.000
Ferlugi 345.000
Bazovica 1.233.000
Gropada 14.837.000
Padriče 50.000
Pesek 90.000
Dolina 245.000
Mačkolje 1.505.000
Katinara 1.500.000
Ricmanje 1.415.000
Domio 15.597.000
Osp 1.746.000
Dornberg 2.035.000
Štoblank 600.000
1.100.000

Domovi: 59.766.000
Katoliški dom - Gorica 24.975.000
Alojzijevišče 180.000
Zavod sv. Družine 1.760.000

Marijanišče na Opčinah 26.915.000
Sv. Ivan - Trst 470.000
Ul. Risorta 8.976.000
Rojan 175.000
22.497.000

32.118.000

Misijoni in lačni po svetu: 31.831.000
Slovenski misijonarji 26.324.000
misijonar V. Kos 2.463.000
lačni po svetu 1.767.000
Armenija 1.277.000

Zbori: 1.570.000
Sv. Jernej - Opčine 1.160.000
Vesela pomlad 75.000
Sv. Ivan - Trst 335.000

1.570.000
Mirko Filej - Gorica 1.500.000
Francišek Sedej - Števerjan 800.000

2.300.000

Ustanove: 1.050.000
Sklad »Mitja Čuk« 1.050.000
Vincencijeve konferenca - Trst 2.065.000

3.115.000
Vipava - semenišče 1.045.000
Sv. gora 5.700.000
Slomškov spomenik - Maribor 4.150.000

10.895.000
Razno: 5.383.000
Goriški skavti 740.000

6.123.000

Povzetek: 10.499.000
Časopisi 49.030.000
Cerkve (GO) 59.766.000
Cerkve (TS) 26.915.000
Domovi (GO) 32.497.000
Domovi (TS) 31.831.000
Misijoni 2.300.000
Zbori (GO) 1.570.000
Zbori (TS) 3.115.000
Ustanove 6.745.000
Vipava-Sv. gora 4.150.000
Slomškov spomenik (MB) 910.000
Nova telovadnica (GO) 740.000
Skavti (GO) 5.383.000
Razno 236.460.000

Darovi so od lanskega leta narasli za 14.591.000 lir.

Radio Trst A

Spored od 21. do 27. januarja 1990

Nedelja: 9.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slov. tiska v Italiji. 10.00 Mladinski oder: »Pet prijateljev na otoku zakladov«. 11.00 Za smeh in dobro voljo. 11.30 Filmi na ekranih. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Ko zgodovina zavzame. 14.30 V studiu z vami. 15.30 Sport in glasba. 17.00 V studiu z vami.

Ponedeljek: 7.40 Pravljica. 8.10 »In exilium«. 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 11.30 Slovenski kantavtorji. 12.40 Revija ZCPZ: ženski zbor Repentavtor. 13.25 Gospodarska problematika. 14.10 Igrajmo se skupaj! 15.10 Ta dom je naš. 16.00 Zbor Consortium musicum iz Ljubljane v goriški stolnici. 17.10 Tolstoj, Vojna in mir. 17.25 Mladi val.

Torek: 8.10 Najdaljša pot. 9.40 Dramatizirana glosa: »O času«. Napisal Josip Tavčar. 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 12.40 Revija ZCJZ: moški zbor Fantje izpod Grmade. 16.00 Zbor Consortium musicum iz Ljubljane v goriški stolnici. 17.10 Tolstoj, Vojna in mir. 17.25 Mladi val.

Sreda: 7.40 Pravljica. 8.10 Ko zgodovina zavzame. 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 12.00 Zdravniška posvetovalnica. 12.40 Revija ZCPZ: mešani zbor Milan Pertot iz Barkovelj. 14.10 Otroški kotiček: Črno na belem. 14.30 Na goriškem valu. 16.00 Skladatelj Igor Stuhec. 17.10 Tolstoj, Vojna in mir. 17.25 Mladi val.

Četrtek: 7.40 Pravljica. 8.10 Slovenski Ikar. 9.10 Južnoameriška folklor. 9.40 Oj, vojna moja, vojna kruta. 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 12.00 Nič ni za človeka nemogoče. 12.40 Zbor Accademia musicale universitaria iz Trsta. 14.10 Dvignjena zavesa. 15.10 Jugoslavija 1918-1941. 15.40 Lahka glasba raznih narodov. 16.00 Ženski in mešani zbor iz Haskova v Bolgariji. 17.10 Tolstoj, vojna in mir. 17.25 Mladi val.

Petek: 7.40 Pravljica. 8.10 Aladinova svetilka. 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 12.40 Zbor Accademia musicale universitaria iz Trsta. 14.10 Otroški kotiček: Narišimo pravljico! 14.30 Od Milj do Devina. 15.10 Kulturni dogodki. 16.00 Mladi evropski izvajalci. 17.10 Tolstoj, Vojna in mir. 17.25 Mladi val.

Sobota: 7.40 Pravljica. 8.10 Kulturni dogodki. 9.10 Valčki in polke. 9.40 Sreča je kakor sonce... 10.10 Novi ljubljanski godalni kvartet. 11.30 Črnske duhovne pesmi. 12.00 Življenje onkraj življenja. 12.40 Zbor Accademia musicale universitaria iz Trsta. 14.10 Oddaja iz Benečije, Režije in Kanalske doline. 16.00 Sobotno popoldne. 18.00 Vl. Bartol, Alamut. Roman.

OBVESTILA

DEMOS v Trstu

Tiskovna konferenca združene opozicije DEMOS iz Slovenije bo v petek, 19. januarja, na povabilo deželnega vodstva Slovenske skupnosti. Na razgovorih med DEMOS-om in SSK bodo prisotni predsednik DEMOS-a dr. Jože Pučnik in predstavniki vseh včlanjenih zvez.

Tiskovna konferenca bo 19. januarja ob 11. uri na sedežu SSK v Trstu, ul. Machiavelli 22.

V ponedeljek, 22. januarja, bo v Društvu slovenskih izobražencev v Trstu govoril sociolog prof. Jože Pučnik, ki je na čelu Združene slovenske demokratične opozicije. Srečanje bo v Peterlinovi dvorani v ul. Donizetti, 3 z začetkom ob 20.30.

Naprodaj je 3 in pol leta star avto Austin Maestro, 1300 cm³, rdeče barve. Informacije dobite pod goriško tel. številko 882058 pozno zvečer.

KATOLIŠKI GLAS

tednik - uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - telefax 533177 - poštni tek. račun: 11234499 poduredništvo: Vico delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Poštn. plačana v gotovini - skupina 11/70c
Dovoljenje pokr. pošne uprave iz Gorice
Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo (Società Tipografica Cattolica srl - Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318)

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici
Cena posamezne številke: 1000 lir

Letna naročnina: Italija 45.000
inozemstvo 78.000
zračna pošta 95.000

Oglaš: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglaš in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA